

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 638/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Цемовић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Моје детињство“ из Чачка, чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3412/19 од 29.09.2020. године, у седници одржаној дана 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3412/19 од 29.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 202/19 од 25.07.2019. године, ставом првим изреке, поништено је решење тужене број 2510 од 28.09.2015. године (06.10.2015. године) којим је тужили због теже повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 10. и 14. изречена новчана казна у висини од 35% од исплаћене плате за месец септембар 2015. године у трајању од шест месеци као незаконито, те се утврђује да исто не производи правно дејство почев од дана доношења па убудуће што је тужена дужна признати све у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 153.750,00 динара, све у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења, а уколико у остављеном року то не учини на напред наведени износ тече законска затезна камата од дана извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3412/19 од 29.09.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Чачку П1 202/19 од 25.07.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење тужене број ... од 28.09.2015. године (06.10.2015. године), у делу у коме јој је изречена новчана казна у висини од 35% од исплаћене плате за месец септембар 2015. године у трајању од шест месеци због теже повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 10. и 14. Закона о основама система образовања и васпитања и утврди да не производи правно дејство од дана доношења па убудуће. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 81.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13, 73/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 04.11.2015. године, са захтевом за поништај решења тужене од 28.09.2015. године, којим је тужилци, због теже повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 10. и 14. Закона о основама система образовања и васпитања изречена новчана казна у висини од 35% од плате исплаћене за месец септембар 2015. године у трајању од шест месеци и опомена са најавом отказа уговора о раду.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости решења којим је тужилци, због учињене теже повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 10. и 14. Закона о основама система образовања и васпитања, изречена новчана казна у висини од 35% од плате исплаћене за месец септембар 2015. године у трајању од шест месеци и опомена са најавом отказа уговора о раду. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија тужилце није дозвољена.

Правно дејство ове посебне норме искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због усвајања жалбе и укидања првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП. Имајући у виду предмет спора, у овој парници из радних односа не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, тако да ревизија тужилце није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић